

Til lovforslag nr. L 170

Folketinget 2011-12

Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 31. maj 2012

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love

(Skattefri familie- og vernetjenester og skattefritagelse af visse persongruppers indtægter ved arbejde i private hjem samt initiativer mod sort arbejde m.v.)

[af skatteministeren (Thor Möger Pedersen)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 7 ændringsforslag til lovforslaget. Skatteministeren har stillet ændringsforslag nr. 1, 3, 4, 6 og 7, herunder om deling af lovforslaget. Liberal Alliances medlem af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 2. Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 5.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 25. april 2012 og var til 1. behandling den 3. maj 2012. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Skatteudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 3 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og skatteministeren sendte den 2. marts 2012 dette udkast til udvalget, jf. SAU alm. del – bilag 163. Den 25. april 2012 sendte skatteministeren de indkomne hørings svar og et notat herom til udvalget. Den 22. maj 2012 sendte skatteministeren et supplerende notat til udvalget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlige henvendelser fra:

Advokatsamfundet,

BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab,

Experian A/S og

Rejsearbejdere.dk.

Skatteministeren har over for udvalget kommenteret de skriftlige henvendelser til udvalget. 2 af henvendelserne og skatteministerens kommentarer hertil er optrykt som bilag 4 til betænkningen.

Deputationer

Endvidere har Advokatsamfundet og Rejsearbejdere.dk mundtligt over for udvalget redegjort for deres holdning til lovforslaget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 68 spørgsmål til skatteministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. Nogle af udvalgets spørgsmål og skatteministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 og 3 til betænkningen.

3. Tilkendegivelse fra skatteministeren

Skatteministeren har anmodet om, at følgende tilkendegivelse indgår i betænkningen:

»Skatteministeren har tilkendegivet, at Skatteministeriet er opmærksomt på, at der fra den finansielle sektors side er et ønske om at bruge den foreslåede ordning med elektronisk overførsel af oplysninger til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede i videre udstrækning, end der følger af hørings svaret fra Datatilsynet.

Skatteministeriet er i denne forbindelse indstillet på, at det i forbindelse med udformningen sammen med den finansielle sektor af det nærmere vejledningsmateriale og tilslutningsaftalerne under inddragelse af Datatilsynet sikres, at der gives så vide rammer for anvendelse af ordningen, som det er muligt at give inden for persondatalovens rammer.

Skulle det herunder vise sig, at der er mulighed for anvendelse af ordningen, der går videre end det, som fremgår af lovforslaget, er jeg endvidere indstillet på at foreslå reglerne udvidet, således at denne videregående anvendelse bliver mulig. Skatteudvalget vil blive orienteret om udviklingen i sagen senest den 1. december 2012«.

4. Indstillinger og politiske bemærkninger

Indstillinger

Et *flertal* i udvalget (S, RV, EL og SF) vil stemme for ændringsforslag nr. 1 om deling af lovforslaget. Flertallet indstiller de under A og B nævnte lovforslag til *vedtagelse* med de af skatteministeren under nr. 3, 4, 6 og 7 stillede ændringsforslag. Flertallet vil stemme imod de under nr. 2 og 5 stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (V, DF og KF) vil stemme for ændringsforslag nr. 1 om deling af lovforslaget. Mindretallet indstiller det under A nævnte lovforslag til *vedtagelse* med det af skatteministeren under nr. 3 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme imod det under nr. 2 stillede ændringsforslag. Mindretallet indstiller det under B nævnte lovforslag til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de under nr. 4-7 stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* i udvalget (LA) vil stemme for ændringsforslag nr. 1 om deling af lovforslaget. Mindretallet indstiller det under A nævnte lovforslag til *vedtagelse* med de under nr. 2 og 3 stillede ændringsforslag. Mindretallet indstiller det under B nævnte lovforslag til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de under nr. 4-7 stillede ændringsforslag.

Politiske bemærkninger

Venstres, Dansk Folkepartis, Liberal Alliances og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at partierne støtter L 170 A, som indeholder en række lempelser for bl.a. pensionister og unge under 16 år, og som fjerner forskelsbehandling omkring anvendelse af boligjobordningen i forhold til betalingstidspunkt m.v. Størstedelen af disse lempelser er identiske med et forslag, som den tidligere VK-regering sendte i høring før folketingsvalgets udskrivelse. Men Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti må dog understrege, at de indsigelser omkring venne- og familietjenester, der er kommet fra bl.a. BDO virker bekymrende. Det har givet anledning til en række spørgsmål herom. Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti bemærker i den anledning skatteministerens svar på spørgsmål 52-58. Særlig svaret på spørgsmål 55, hvor skatteministeren svarer: »Afgrænsningen af skattefrie familie- og vennetjenester er fastlagt gennem praksis. De typiske elementer i en skattefri familie- og vennetjeneste er efter praksis, at der ikke er tale om væsentlige ydelser, at der arbejdes vederlagsfrit, at der ikke erlægges nogen modydelse, at der ikke er tale om gensidig bistand eller krav på værdier samt at der ikke føres regnskab med udvekslingen af ydelserne«. For Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti er det afgørende at slå fast, at formålet med dette lovforslag ikke er at skærpe praksis på området.

I forhold til L 170 B bemærker Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti, at forslaget under behandlingen har givet anledning til en række spørgsmål omkring forslagets overensstemmelse med grundlovens § 72, og en række svar synes ikke at have været klare nok i vurderingen af de juridiske forhold. Politisk er det for Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti afgørende at slå fast, at partierne er optaget af at bekæmpe sort arbejde, men mål og midler er helt ude af proportioner.

Skatteministerens argumentation har været, at hvis man ikke har noget at skjule, hvad er problemet så? Men den logiske konsekvens heraf ville være, at SKAT skulle have ubegrænset adgang også til boligen. Når regeringen – fornuftigt nok – ikke foreslår, at SKAT skal have fri adgang til borgernes hjem, så skyldes det givetvis, at regeringen alligevel har gjort sig nogle overvejelser i forhold til retssikkerhed. Det er blot beskæmmende at opleve skatteministerens argumentation, som vidner om manglende respekt for borgernes grundlæggende rettigheder i et retssamfund.

Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti konstaterer, at skatteministerens svar på en række spørgsmål om hæftelsesansvaret ved kontant betaling over 10.000 kr. er uklare og ikke fyldestgørende. Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti vil derfor bede om, at lovforslaget sendes tilbage til Skatteudvalget mellem 2. og 3. behandling med henblik på et samråd med skatteministeren.

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

5. Ændringsforslag

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *skatteministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

a

Ændringsforslag om deling af lovforslaget

1) Lovforslaget deles i to lovforslag med følgende titler og indhold:

A. »Forslag til lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (Skattefri familie- og vennetjenester og skattefritagelse af visse persongrupperes indtægter ved arbejde i private hjem m.v.)« omfattende § 1, indledningen, nr. 1-4, § 2, § 3, § 8, indledningen, nr. 1, § 9 og § 10, stk. 1, 2, 4, 5 og 6.

B. »Forslag til lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (Initiativer rettet mod sort arbejde)« omfattende § 1, indledningen, nr. 5, § 4, § 5, § 6, § 7, § 8, indledningen, nr. 2, og § 10, stk. 2 og 3.

[Deling af lovforslaget]

b

Ændringsforslag til det under A nævnte lovforslag

Af et *mindretal* (LA):

Til § 1

2) I det under *nr. 1* foreslåede § 7 Å, *stk. 3*, ændres », der opfylder alderskravet i lov om social pension til at kunne få folkepension« til: »på 16 år og derover«.
[Den foreslåede skattefritagelse for folkepensionister for indtægter op til 10.000 kr. udvides til at gælde for alle personer på 16 år og derover]

Af skatteministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 10

3) *Stk. 2* affattes således:
»*Stk. 2. § 2, § 3, § 8, nr. 1, og § 9* træder i kraft den 1. juli 2012.«
[Konsekvensændring af ændringsforslag nr. 1]

c

Ændringsforslag til det under B nævnte lovforslag

Til § 4

4) Efter *nr. 3* indsættes som nyt nummer:
»01. I § 86, *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, ændres »*stk. 5*« til: »*stk. 6*«.«
[Konsekvensændring]

Af et mindretal (DF), tiltrådt af et mindretal (V, LA og KF):

Til § 6

5) I det under *nr. 2* foreslåede § 10 a indsættes som *stk. 4*:
»*Stk. 4*. Borgeren kan endelig frigøre sig fra hæftelsen ved på told- og skatteforvaltningens anmodning at fremlægge faktura på den modtagne ydelse.«
[Frigørelse fra hæftelse ved fremvisning af faktura]

Af skatteministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 8

6) Efter *nr. 2* indsættes som nyt nummer:
»01. I § 6, *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, ændres »*stk. 5*« til: »*stk. 6*«.«
[Konsekvensændring]

Til § 10

7) *Stk. 2* affattes således:
»*Stk. 2. § 1, nr. 5, § 4, § 5, nr. 1-7 og 9, § 6 og § 8, nr. 2 og 01*, træder i kraft den 1. juli 2012.«
[Konsekvensændring af ændringsforslag nr. 1]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Ændringsforslaget betyder, at lovforslaget deles i to dele. En A-del omhandlende skattefri familie- og vennetjenester og skattefritagelse af visse persongruppers indtægter ved arbejde i private hjem m.v. og en B-del omhandlende initiativerne rettet mod sort arbejde.

Til nr. 2

Den i lovforslaget foreslåede skattefritagelse for folkepensionisters indtægter på op til 10.000 kr., der modtages som betaling for hjælp i private hjem som f.eks. børnepasning, have- og husholdningsarbejde, vedligehold og småreparationer på boligen foreslås med ændringsforslaget udvidet til at gælde for alle personer på 16 år og derover. Ændringsforslaget ændrer ikke på den i lovforslaget foreslåede skattefritagelsesbestemmelse for vederlag til personer under 16 år, hvor der ikke er fastsat nogen beløbsgrænse (jf. den foreslåede § 7 Å, *stk. 2*, i ligningsloven, lovforslagets § 1, *nr. 1*).

Til nr. 3

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af delingen af lovforslaget.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring af, at der i kildeskattelovens § 86 foreslås indsat et nyt stykke.

Til nr. 5

Forslaget har til formål at sikre, at køber ved fremvisning af faktura kan undgå at hæfte for leverandørens manglende betaling af skat og afgifter af den leverede ydelse. Køber får således tre forskellige muligheder for at sikre sig frigørelse fra hæftelsen. Såfremt køber betaler inden modtagelse af faktura, er det alene digital betaling, der kan frigøre fra hæftelsen, idet indberetningen til SKATs hjemmeside om den kontante betaling forudsætter, at der forligger en faktura.

Forslaget om, at køber kan frigøre sig ved at fremlægge faktura for den modtagne ydelse, betyder i realiteten, at køber forpligtes til at opbevare fakturaer for alle modtagne ydelser over 10.000 kr., indtil en ansættelsesændring for det pågældende indkomstår eller ansættelsesperiode er forældet. Dette kan køber undgå ved at foretage digital betaling eller indberetning af fakturaens oplysninger til SKATs hjemmeside.

Til nr. 6

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring af, at der i skattekontrollovens § 6 foreslås indsat et nyt stykke.

Til nr. 7

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af delingen af lovforslaget.

Ane Halsboe-Larsen (S) Henrik Sass Larsen (S) Jacob Bjerregaard (S) John Dyrby Paulsen (S)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S) Simon Kollerup (S) Thomas Jensen (S) Nadeem Farooq (RV) Rasmus Helveg Petersen (RV)

Camilla Hersom (RV) Jonas Dahl (SF) Jesper Petersen (SF) Frank Aaen (EL) Johanne Schmidt-Nielsen (EL)
Jørgen Arbo-Bæhr (EL) Hans Andersen (V) Gitte Lillelund Bech (V) fmd. Martin Geertsen (V) Kristian Pihl Lorentzen (V)
Henrik Høegh (V) Torsten Schack Pedersen (V) Troels Lund Poulsen (V) Mads Rørvig (V) Dennis Flydtkjær (DF)
Mikkel Dencker (DF) Hans Kristian Skibby (DF) Karina Adsbøl (DF) Ole Birk Olesen (LA) nfm. Brian Mikkelsen (KF)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Liberal Alliance (LA)	9
Socialdemokratiet (S)	44	Det Konservative Folkeparti (KF)	8
Dansk Folkeparti (DF)	22	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Radikale Venstre (RV)	17	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	16	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	12	Javnaðarflokkurin (JF)	1

Oversigt over bilag vedrørende L 170

Bilagsnr.	Titel
1	Høringssvar og høringsskema, fra skatteministeren
2	Henvendelse af 27/4-12 fra Advokatsamfundet
3	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 27/4-12 fra Advokatsamfundet
4	Henvendelse af 7/5-12 fra Rejsearbejdere.dk
5	Fastsat tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
6	Henvendelse af 8/5-12 fra BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab
7	Henvendelse af 11/5-12 fra Advokatsamfundet
8	1. udkast til betænkning
9	Ændringsforslag, fra skatteministeren
10	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 7/5-12 fra Rejsearbejdere.dk
11	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 8/5-12 fra BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab
12	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 11/5-12 fra Advokatsamfundet
13	Henvendelse af 21/5-12 fra Experian A/S
14	2. udkast til betænkning
15	Supplerende høringsskema, fra skatteministeren
16	Henvendelse af 22/5-12 fra BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab
17	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 21/5-12 fra Experian A/S
18	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 22/5-12 fra BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab
19	3. udkast til betænkning
20	4. udkast til betænkning
21	Henvendelse af 30/5-12 fra BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab
22	Nyt tidspunkt for betækningsafgivelse over lovforslaget
23	Skatteministerens kommentar til henvendelsen af 30/5-12 fra BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab
24	Tilkendegivelse, fra skatteministeren
25	Tilkendegivelse (erstatte tidligere oversendte bidrag), fra skatteministeren

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 170

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om, hvorfor ministeren ikke mener, det er på kant af grundlovens § 72, når man vil give SKAT ret til at gå ind på privat ejendom uden en retskendelse, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om at få udarbejdet en uafhængig redegørelse fra uvildige juridiske eksperter om SKATs beføjelser til at gå ind på privat ejendom i

- forhold til grundlovens § 72, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 3 Spm., om borgeren vil hæfte solidarisk for beløbet, selv om borgeren har været i god tro og har en gyldig kvittering, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 4 Spm. om at indhente vurderinger fra uafhængige juridiske eksperter, som forholder sig til, om dette lovforslag indebærer en væsentlig fra-
vigelse fra sædvanlige danske retsprincipper, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 5 Spm., om der er andre fortilfælde, hvor en person hæfter for andres overtrædelser, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 6 Spm. om at bekræfte, at skattemyndighederne, hvis denne lov træder i kraft, får større beføjelser end politiet i forhold til at afkræve personer cpr-nummer og identifikationspapirer, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 7 Spm., om det er for nemt at omgå reglen om, at betalinger over 10.000 kr. skal foregå digitalt, da man blot kan betale to gange 5.000 kr., til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 8 Spm. om, hvad behovet er for skiltning på byggepladser i forhold til afsløring af sort arbejde, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 9 Spm., om SKAT entydigt kan identificere en bil på nummerpladen, siden man ser behov for, at virksomhedens navn og logo skal fremgå på bilen, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 10 Spm. om at uddybe, hvorfor bagatelgrænsen på 10.000 kr. kun skal gælde for unge under 16 år og for pensionister og ikke være gældende uanset alder, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 11 Spm. om, hvilke omstændigheder der gør det »absolut nødvendigt«, at der gives SKAT mulighed for at foretage kontrol på privat grund uden retskendelse, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 12 Spm. om, hvilke andre steder i dansk lovgivning en myndighed er tillagt ret til på forlangende at kræve cpr-nummer og legitimation, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 13 Spm. om begrundelsen for, at SKAT skal have mere vidtgående kompetencer, end politiet har, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 14 Spm. om, hvilken konkret hæftelse borgeren/virksomheden risikerer, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 15 Spm., om ministeren ikke finder, at det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt at pålægge en borger/virksomhed hæftelsesansvar for kontante betalinger, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 16 Spm. om eksempler på lignende lovgivning, hvor borgere/virksomheder ansvarliggøres for andres handlinger/undladelser, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 17 Spm. om, hvordan regreskravet mod leverandøren beregnes, når en borger/virksomhed kommer til at hæfte for leverandørens skatte/momsbetaling, til skatteministeren, og ministerens svar herpå

- 18 Spm. om at yde teknisk bistand til et ændringsforslag, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 19 Spm., om forslaget om direkte og solidarisk hæftelsesansvar på objektivt grundlag for en privat aftager reelt ikke er udtryk for en privatisering af den opgave, SKAT i dag har som inddrivelsesmyndighed, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 20 Spm., om ministeren påtænker at udvide politiets og PETs beføjelser, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 21 Spm., om SKATs adgang til privat ejendom uden retskendelse er udtryk for proportionalitet, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 22 Spm. om ministerens holdning til retsstatens grundlæggende princip om uskyld, indtil det modsatte er bevist, og at anklageren har bevisbyrden, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 23 Spm. om ministerens holdning til, at Advokatsamfundet kalder den del af lovforslaget, der går på udvidede beføjelser til SKAT, for værende »i strid med grundlæggende retsprincipper«, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 24 Spm. om, hvilke andre lande der har lignende bestemmelser om krav om digital betaling af beløb over 10.000 kr., til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 25 Spørgsmålet tilbagetaget
- 26 Spørgsmålet tilbagetaget
- 27 Spørgsmålet tilbagetaget
- 28 Spm. om, i hvor stor en andel af de ønskede situationer SKAT med den gældende lovgivning vil få mulighed for at få en retskendelse, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 29 Spm. om, i hvor mange situationer igennem de seneste 5 år SKAT har oplevet, at øjeblikket med at kontrollere muligt sort arbejde er blevet forspildt, fordi der først skulle indhentes en retskendelse, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 30 Spm. om grunden til, at ministeren ikke har foreslået samme retssikkerhedsbeskyttelse for borgeren i situationer, hvor SKAT foretager kontrol på privat grund uden retskendelse, som er gældende, når politiet foretager ransagelse på privat grund uden retskendelse, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 31 Spm., om SKAT med dette lovforslag vil få mulighed for at sende kontrolpatuljer rundt i danske villakvarterer i weekenderne, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 32 Spm. om, hvor mange kontrolbesøg på private grunde SKAT har foretaget hvert år siden 2006, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 33 Spm. om, hvor mange kontrolbesøg om året SKAT forventer at foretage hvert år i de kommende 3 år, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 34 Spm. om årsagen til, at ministeren mener, at kontrol af sort arbejde er en undtagelse så særegen, at det er vigtigere end boligens ukrænkelighed, til skatteministerens, og ministerens svar herpå

- 35 Spm. om at uddybe, hvorfor SKAT skal kunne få adgang uden retskendelse til udendørsområdet på en privat ejendom, men ikke til selve boligen, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 36 Spm., om SKAT vil kunne foretage kontrol i en situation, hvor SKAT en lørdag formiddag ser en håndværkerbil holdende uden for en privat villa, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 37 Spm., om SKAT ville kunne vente ude ved bilen for at passe håndværkeren op, så snart denne forlader huset, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 38 Spm. om, hvor mange gange SKAT i løbet af de seneste 5 år har været udsat for situationer, hvor modtagne oplysninger i forbindelse med kontroller ikke har været korrekte, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 39 Spm. om, hvilke andre myndigheder, der har kompetence til at kræve oplysning om cpr-nummer i forbindelse med kontrolbesøg, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 40 Spm. om, hvad konsekvensen for den enkelte borger vil være, hvis borgeren på kontroltidspunktet ikke kan forevise gyldig legitimation, fordi han ikke har det med på arbejde, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 41 Spm. om, hvilke årsager der er til, at SKAT har behov for tydeligere identifikation i forbindelse med kontrol, end politiet har, jf. retsplejelovens § 750, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 42 Spm., om ministeren påtænker at kompensere de erhvervsdrivende for den ekstra udgift, der er forbundet med at mærke bilerne, som foreslået indebærer, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 43 Spm. om begrundelsen for at foreslå lovpligtig mærkning af erhvervsbiler, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 44 Spm. om, hvordan man i praksis vil forhindre, at en håndværker låner en mærket bil af en anden håndværker, der ikke deltager i udførelsen af det konkrete arbejde, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 45 Spm. om, hvordan reglerne for mærkning af bilerne vil være for de biler på gule plader, som er afgiftsbetalt til privat brug også, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 46 Spm. om, hvad ministerens svar er til de mindre virksomheder, der i forvejen er tynget af lavkonjunkturen og som nu frygter for udsigten til ekstraudgifter til blandt andet mærkninger af biler, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 47 Spm. om, hvor stort omfanget af sort arbejde er i Danmark, og hvordan det ser ud i resten af EU-landene, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 48 Spm. om at fremsætte ændringsforslag om en deling af lovforslaget, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 49 Spm. om, hvorfor forslaget alene tilgodeser rammevilkårene for bankernes kreditgivning, når netop den udfordring er et tema i hele det danske erhvervsliv, til skatteministeren, og ministerens svar herpå

- 50 Spm., om ministeren kan oplyse, hvor ofte SKAT på årsbasis i årene 2009, 2010 og 2011 har udfyldt en restanceattest til en borger m.m., til, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 51 Spm., om ministeren kan oplyse, på hvilke områder den skitserede løsning adskiller sig fra de nuværende rammer i persondatalovgivningens kapitel 5 (det offentliges adgang til at indberette til RKI), til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 52 Spm., om lovforslaget lægger op til en stramning i forhold til vennetjenester for professionelt uddannede familiemedlemmers hjælp til boligejere, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 53 Spm., om forslaget reelt strammer reglerne omkring skattefrie venne- og familietjenester, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 54 Spm. om at forholde sig til de rejste eksempler fra BDO om, at der i en række eksempler vil ske en skærpelse af gældende regler, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 55 Spm. om at dokumentere, hvad retstilstanden er i dag, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 56 Spm. om at fremlægge eksempler på den påståede retstilstand om beskattning af familiemedlemmers hjælpsomhed med konkrete eksempler, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 57 Spm., om at garantere, at der ikke bliver nogle danskere, der fremover beskattes hårdere end i dag, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 58 Spm., om der er skattemæssig forskel på, om man modtager familiehjælp for eksempelvis børnepasning m.v. af et pædagoguddannet familiemedlem eller hjælp til selvangivelsen af en uddannet revisor, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 59 Spm. om, hvordan ministeren vil sikre sig, at ikke også bagatelagte forseelser vil blive sanktioneret med bøde, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 60 Spm. om, hvorfor en gyldig kvittering ikke er nok til at løfte en køber af en ydelse ud af et solidarisk hæftelsesforhold, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 61 Spm., om det er korrekt, at hvis en køber vil medvirke til sort arbejde, så kan denne betale kontant, hvormed SKAT står tilbage med fuldkommen samme manglende transaktionsspor som i dag, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 62 Spm., om det er korrekt, at momslovens bestemmelser om solidarisk hæftelse kun omfatter erhvervsdrivende og ikke private borgere, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 63 Spm. om at oplyse, om der andre steder i dansk ret er eksempler på, at en privat person hæfter for erhvervsdrivendes skatter og afgifter, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 64 Spm. om at oplyse, i hvor mange tilfælde SKAT har kontaktet politiet for at få lavet ransagning m.v. på privat ejendom, til skatteministerens, og ministerens svar herpå
- 65 Spm. om at forklare, om den vurdering, som man har anlagt i forarbejderne til lovforslaget, beror på en erfaringsmæssig vurdering eller på

-
- en skønsmæssig vurdering, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 66 Spm., om ministeren påtænker at udvide SKATs muligheder for at foretage kontrol på privat ejendom til ikke kun at omfatte sort arbejde, men også anden form for skatteundgåelse, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 67 Spm., om ministeren ikke har fundet det relevant og væsentligt inden fremsættelse af forslaget om solidarisk hæftelse i L 170 at få undersøgt retstilstanden og praksis for solidarisk hæftelse dels på skatte- og afgiftsområdet, men også på andre områder, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 68 Spm. om at indhente oplysninger fra andre ministerområder med henblik på at kunne tilsende udvalget et fyldestgørende svar på spørgsmål 63, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 69 Spm. om at redegøre mere detaljeret for, under hvilke betingelser en lønmodtager hæfter henholdsvis ikke hæfter for en arbejdsgivers manglende indbetaling af A-skat m.v., til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 70 Spm., om ministeren er enig eller uenig i Advokatsamfundets synspunkt om, at den foreslåede solidariske hæftelse i forhold til grundlæggende retsprincipper er en fundamental fravigelse af det helt klare og grundlæggende udgangspunkt, at alene den ansvarlige for overtrædelsen hæfter for krav som følge af overtrædelsen, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
- 71 Spm., om ministeren kan garantere, at den foreslåede solidariske hæftelse for manglende betaling af skatter og afgifter ikke er i strid med grundlæggende retsprincipper, til skatteministeren, og ministerens svar herpå

Bilag 2**Til A-forslaget: Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå**

Spørgsmål 52-58 og skatteministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra V, DF, LA og KF.

Spørgsmål 52:

Ministeren bedes i lyset af en række artikler i Ekstra Bladet den 25. maj 2012 oplyse, om lovforslaget lægger op til en stramning i forhold til vernetjenester for professionelt uddannede familiemedlemmers hjælp til boligejere?

Svar:

Det fremgår af lovforslaget samt af mine kommentarer til henvendelser fra BDO af 8. maj 2012 og 22. maj 2012, at der med lovforslaget ikke er tale om en stramning af reglerne vedrørende skattefri familie- og vernetjenester.

Hjælp til sædvanligt håndværksarbejde hos familie og venner er fortsat ikke skattepligtigt, og det forhold, at en person udfører en ydelse indenfor sit erhverv udløser ikke i sig selv skattepligt.

Reglerne om skattefri familie- og vernetjenester ændres ikke med lovforslaget. Der er alene tale om at tydeliggøre reglerne.

Spørgsmål 53:

Mener ministeren, at forslaget reelt strammer reglerne omkring skattefrie venne- og familietjenester?

Svar:

Nej. Mange borgere vil gerne hjælpe hinanden i dagligdagen og regeringen vil gerne understøtte denne indsats

Forslaget strammer derfor heller ikke reglerne vedrørende skattefri familie- og vernetjenester. Tværtimod lemper forslaget beskatningen, når unge under 16 år og folkepensionister hjælper til i private hjem. For så vidt angår familie- og vernetjenester tydeliggøres reglerne.

Spørgsmål 54:

Ministeren bedes forholde sig til de rejste eksempler fra BDO om, at der i en række eksempler vil ske en skærpelse af gældende regler.

Svar:

Jeg henviser til mine kommentarer til henvendelsen af 22. maj 2012 fra BDO til Folketingets Skatteudvalg om det samme, jf. bilag 18 til L 170.

Spørgsmål 55:

Ministeren bedes dokumentere, hvad retstilstanden er i dag.

Svar:

Som det fremgår af lovforslaget indeholder Skatteministeriets rapport af 4. november 2002 en gennemgang af teori og praksis på området, og nærværende lovforslag baserer sig på en lovfæstelse af den gældende retstilstand. Reglerne vil således være de samme - også uden dette lovforslags fremsættelse.

Afgrænsningen af skattefrie familie- og vernetjenester er fastlagt gennem praksis. De typiske elementer i en skattefri familie- og vernetjeneste er efter praksis, at der ikke er tale om væsentlige ydelser, at der arbejdes vederlagsfrit, at der ikke erlægges nogen modydelse, at der ikke er tale om gensidig bistand eller krav på værdier samt at der ikke føres regnskab med udvekslingen af ydelserne.

Spørgsmål 56:

Ministeren bedes fremlægge eksempler på den påståede retstilstand om beskatning af familiemedlemmers hjælpsomhed med konkrete eksempler.

Svar:

Som nævnt i min kommentar til henvendelse fra BDO af 22. maj 2012 (L 170- bilag 18) findes der ikke særlig praksis om beskatning af forældre, der bygger et helt hus for deres børn. Der kan være flere grunde til, at der ikke findes særlig praksis på området. For det første er der næppe - som BDO anfører - tusindvis af sådanne tilfælde om året. For det andet indeholder boafgiftslovens regler om afgift af gaver mellem nærtstående relativt høje bundfradrag, som betyder, at der i praksis ikke skal betales afgift. Eksempelvis er bundfradraget for gaver til børn, børnebørn, samleverer samt forældre på 58.700 kr. årligt.

Jeg forventer ikke, at der kommer flere sager på området som følge af tydeliggørelsen af reglerne om skattefrie familie- og vernetjenester.

Spørgsmål 57:

Vil ministeren garantere, at der ikke bliver nogle danskere, der fremover beskattes hårdere end i dag?

Svar:

Som det både fremgår af selve lovforslaget og af mine svar på spørgsmål 52-54 er formålet med nærværende lovforslag at lempe beskatningen, når unge under 16 år og folkepensionister hjælper til i private hjem.

Derudover tydeliggøres reglerne om skattefri familie- og vernetjenester. Lovforslaget ændrer ikke på disse regler. De foreslåede regler fører således hverken til hårdere eller lempeligere beskatning end i dag.

Spørgsmål 58:

Ministeren bedes oplyse, om der er skattemæssig forskel ved, om man modtager familiehjælp for udført håndværkerhjælp og eksempelvis børnepasning af et pædagoguddannet familiemedlem eller hjælp til selvangivelsen af en uddannet revisor?

Svar:

For så vidt angår de skattefrie familie- og vernetjenester er det afgørende, at der er tale om sædvanlige ydelser, der udføres som et udslag af almindelig hjælpsomhed, gavmildhed eller socialt engagement inden for privatsfæren. Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, udløser det forhold, at en person udfører en ydelse indenfor sit erhverv, ikke i sig selv skattepligt.

Bilag 3**Til B-forslaget: Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå**

Spørgsmål 3-5, 7, 14-19, 23, 24 og 60-63 og 67-71 og skatteministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra V, DF, LA og KF.

Spørgsmål 3:

Hvis en borger i god tro betaler en ydelse kontant, der koster mere end 10.000 kr., og borgeren modtager en kvittering på dette, hvorefter det viser sig, at personen, der har udført ydelsen ikke betaler moms og skat af beløbet, vil borgeren så i det tilfælde hæfte solidarisk for beløbet, selvom borgeren har været i god tro, og har en gyldig kvittering?

Svar:

Ja – hvis fakturaen er over 10.000 kr. og leverandøren ikke har taget fakturaen med i sit regnskab, risikerer borgeren at hæfte for leverandørens manglende angivelse af skat og moms. Borgeren kan imidlertid altid frigøre sig hæftelsen ved at betale digitalt eller – hvis der er betalt kontant – indberette den modtagne faktura på TastSelv senest 14 dage efter betalingen, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse.

Spørgsmål 4:

Ministeren bedes indhente vurderinger fra uafhængige juridiske eksperter, som forholder sig til, om dette lovforslag indebærer en væsentlig fravigelse fra sædvanlige danske retsprincipper, og om det giver betydelige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, når borgere kan komme til at hæfte for andres overtrædelse?

Svar:

Det har jeg ingen planer om.

I dag er det praktisk taget risikofrit for private at købe sort arbejde samtidig med, at de får en stor del af den privatøkonomiske gevinst ved sort arbejde. Der er således ikke proportion mellem køberes gevinst og deres potentielle risiko ved at købe sort arbejde. Dette retter lovforslaget op på.

Borgeren vil kun kunne komme til at hæfte, hvis købesummen overstiger 10.000 kr., og hvis der er betalt kontant. Betales der digitalt, vil borgeren ikke hæfte for leverandørens manglende indberetning af skat og moms. Køber er heller ikke afskåret fra at betale kontant, idet borgeren kan frigøre sig fra hæftelsen ved at indberette den modtagne faktura på TastSelv senest 14 dage efter betalingen, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse. Herved sikres den fornødne proportionalitet i forslaget samtidig med, at retssikkerheden tilgodeses.

Spørgsmål 5:

Kan ministeren oplyse om der er andre fortilfælde, hvor en person hæfter for andres overtrædelser?

Svar:

Jeg kan oplyse, at der eksempelvis i momslovens § 46 er flere bestemmelser om solidarisk hæftelse for andres overtrædelser. Det er tilfældet f.eks., når en afgiftspligtig person er registreret som en herboende repræsentant for en udenlandsk virksomhed, når en afgiftspligtig person er fælles registreret med andre virksomheder, og i visse tilfælde når en afgiftspligtig person køber fra virksomheder, der er involveret i karruselsvig.

Spørgsmål 7:

Mener ministeren ikke, det er for nemt at omgå reglen om, at betalinger over 10.000 kr. skal foregå digitalt, da man blot kan betale to gange 5.000 kr.?

Spørgeren er godt klar over, at der i bemærkningerne til lovforslaget står, at »[e]t generelt problem ved beregning af køberens vederlag er muligheden for at opdele en faktura således, at hver faktura kommer under beløbsgrænsen på 10.000 kr. Hvis flere fakturaer indbyrdes er forbundet således, at de samlet set må antages at vedrøre levering af én og samme ydelse eller evt. varer sammen med ydelse foreslås det, at der foretages en samlet vurdering af fakturaerne i forhold til beløbsgrænsen.«, men problemet med sort arbejde er jo netop, at der ikke er bilag eller fakturaer på ydelsen, så i hvor høj grad vil ovenstående løse problemet med opsplitting af betalingen?

Svar:

Den nævnte bestemmelse skal ses som et værn mod, at leverandøren og aftageren kan omgå kravet om digital betaling blot ved at splitte betalingen for én og samme ydelse m.v. op i beløb under beløbsgrænsen, uanset om der er udstedt en faktura eller ej.

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål nr. 4 bliver det mere risikofyldt for en privat at købe sorte ydelser. Jeg forventer derfor, at lovforslaget vil føre til, at købere alene af den grund i vidt omfang vil undlade at købe sorte ydelser, og i stedet sikre sig en leverandørfaktura fra leverandøren, der betales digitalt, hvis beløbet overstiger 10.000 kr. Denne sikkerhed opnår køberen ikke, hvis betalingen for én og samme ydelse opsplittes i betalinger under beløbsgrænsen.

Spørgsmål 14:

Ifølge lovforslaget pålægges private borgere og virksomheder solidarisk hæftelse for leverandørens manglende betaling af skatter og moms i forbindelse med køb af ydelser/varer over 10.000 kr., når der betales med kontanter. Ministeren bedes oplyse:

- a) Hvilken konkret hæftelse borgeren/virksomheden risikerer?
- b) Om hæftelsens omfang ikke vil være afhængig af leverandørens konkrete skatteforhold?
- c) Hvordan opgøres/dokumenteres det, om leverandøren har undladt skatte-/momsbetaling vedr. lige den konkrete ydelse/vare?
- d) Hvad betyder det for hæftelseskravet, hvis leverandøren påklager afgørelsen – vil afklaring af kan borgerens/virksomhedens hæftelsesomfang skulle afvent en måske mangeårig lang klagesag?

Svar:

Ad a). Den solidariske hæftelse for den private aftager opgøres konkret på grundlag af det vederlag, der er betalt kontant vedrørende den leverede ydelse, og som leverandøren har holdt uden for sit regnskab. Hæftelsen udgør således skatten (indkomstskat og arbejdsmarkedsbidrag) og momsen, som skulle have været beregnet af det aktuelle vederlag, og som gøres gældende overfor leverandøren. Hæftelsen mellem erhvervsdrivende angår alene moms, idet den erhvervsdrivende køber efter lovforslaget kan nægtes fradrag efter skattereglerne, hvis der er betalt kontant.

Ad b). Ja, hæftelsens omfang er afhængig af leverandørens skatteforhold, idet hæftelsen først kan opgøres, efter at selvangivelses- og momsangivelsesfristerne er udløbet, hvor det endelig kan konstateres, om det aktuelle vederlag er indeholdt i regnskabsaflæggelsen og medtaget i den pågældendes selvangivelse og momsangivelse.

Ad c). Konstatning af, om en leverandør har udeholdt indtægter, følger den almindelige kendte praksis for SKATs kontrolvirksomhed. Det er SKAT, der skal bevise, om en given leveret ydelse/vare er udeholdt fra regnskabet, og der udarbejdes sagsfremstilling vedrørende forholdet og gennemføres høring i overensstemmelse med skatteforvaltningslovens regler herom.

Ad d). I forhold til køber fastsættes hæftelseskravet i en afgørelse samtidig med eller efter, at der er fastsat et nyt skatte- og afgiftsgrundlag over for den erhvervsdrivende leverandør, der har udeholdt vederlaget i sit regnskab. En klage fra leverandøren vil normalt ikke have opsættende virkning for betaling af de pålignede skatter m.v., men SKAT kan dog efter ansøgning give henstand med betaling, jf. skatteforvaltningslovens § 51, stk. 1. Tilsvarende vil den køber, som der er rejst hæftelse overfor, kunne anmode om henstand.

Spørgsmål 15:

Finder ministeren ikke, at det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt at pålægge en borger/virksomhed – der i øvrigt ikke har handlet forsætligt/groft uagtsomt ansvarspådragende – hæftelsesansvar for kontante betalinger – når kontant betaling i øvrigt er en lovlig betalingsform.

Svar:

Jeg kan henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 4.

Spørgsmål 16:

Ministeren bedes komme med eksempler på lignende lovgivning, hvor borgere/virksomheder – uden selv at have udvist forsæt eller grov uagtsomhed – ansvarliggøres for andres handlinger/undladelser.

Svar:

Jeg kan henvise til mit svar på spørgsmål nr. 5.

Spørgsmål 17:

Hvordan beregnes regreskravet mod leverandøren, når en borger/virksomhed kommer til at hæfte for leverandørens skatte-/momsbetaling, – og er en sådan regresmodel i realiteten ikke udtryk for, at der er sket en privatisering af SKATs inddrivelsesopgave?

Svar:

Bliver en køber mødt med et hæftelseskrav, fordi leverandøren har holdt en leveret ydelsen uden for sit regnskab m.v., vil køberen have mulighed for at kunne gøre et regreskrav gældende over for leverandøren i overensstemmelse med de almindelige formueretlige regler. Regreskravet vil følgelig svare til det krav, som køberen er blevet afkrævet i anledning af den solidariske hæftelse.

Hæftelsen følger de almindelige principper for solidarisk hæftelse, og dette kan ikke sidestilles med en privatisering af inddrivelsesopgaven.

Spørgsmål 18:

Vil ministeren fremsætte et ændringsforslag til lovforslaget, som medfører, at det skal være en betingelse for en købers hæftelse for en virksomheds manglende skatte- og afgiftsbetaling, at køberen skal have handlet i ond tro og således været vidende om, at der ikke vil blive svaret skatter og afgifter af den pågældende ydelse, før køberen kan drages til ansvar for virksomhedens overtrædelse af lovgivningen? Såfremt

ministeren ikke vil fremsætte et sådan ændringsforslag, bedes ministeren yde teknisk bistand til formuleringen af det.

Svar:

Lovforslag nr. 170 skal ses som led i bekæmpelse af sort arbejde, hvor det drejer sig om bl.a. at skabe mere gennemsigtighed omkring det sorte arbejde. Det centrale er derfor, at der stilles krav om et revisionsspor i form af enten digital betaling eller indberetning på SKATs hjemmeside fra køberen.

Besiddelse af en faktura vil ikke opfylde ovenstående formål, og jeg forstår spørgsmålet således, at det netop er besiddelse af en faktura, som spørgeren mener, bør være dokumentation for køberens »gode tro«. Et krav om at køber ved fremlæggelse af faktura kan frigøre sig fra hæftelsen vil i realiteten betyde, at der ikke er nogen grund for køber til at sikre sig gennem digital betaling eller indberetning, hvis fakturaen foreligger inden betaling foretages, og dette vil antageligt være situationen i de fleste tilfælde. Resultatet vil blive, at der ikke kommer det revisionsspor, som er hensigten med lovforslaget.

Samtidig med at skattemyndighederne får forbedret mulighederne for kontrol af leverandørens omsætning, har køber to muligheder for at frigøre sig for hæftelsen. Det er derfor min opfattelse, at købers interesser er tilgodeset i lovforslaget.

Hæftelse er et civilretligt retsmiddel, hvor det ikke er afgørende, om den medhæftende har kendskab til kontraktpartens vilje til at opfylde sin forpligtelse, og dette er netop grunden til, at der i lovforslaget er valgt denne løsning.

Såfremt det skal kræves, at køber har kendskab til, at leverandøren ikke har tænkt sig at svare skat eller afgift af den pågældende ydelse, så betyder det, at køber reelt har forsæt til medvirken til et strafbart forhold. Da lovforslaget ikke har til formål at kriminalisere køb af sort arbejde, er det ikke hensigtsmæssigt at skabe bevismæssige problemer ved at stille krav om bevis for ond tro hos køber.

Jeg vil derfor ikke fremsætte et ændringsforslag, som åbner for, at hæftelsen er betinget af købers viden om leverandørens hensigt med hensyn til skatte- og afgiftssvig, da dette ikke er egnet til at opfylde lovforslagets samlede formål.

Spørgeren anmoder om teknisk bistand til formulering af et ændringsforslag. Under forudsætning af, at spørgeren hermed mener frigørelse ved fremvisning af faktura, kan ændringsforslaget lyde således:

»Til § 6

3) I den under nr. 6 foreslåede § 10 a indsættes som stk. 4:

»Stk.4. Borgeren kan endelig frigøre sig fra hæftelsen ved på told- og skatteforvaltningens anmodning at fremlægge faktura på den modtagne ydelse.«

Bemærkninger til ændringsforslaget:

Forslaget har til formål at sikre, at køber ved fremvisning af faktura kan undgå at hæfte for leverandørens manglende betaling af skat og afgifter af den leverede ydelse. Køber får således tre forskellige muligheder for at sikre sig frigørelse fra hæftelsen. Såfremt køber betaler inden modtagelse af faktura, er det alene digital betaling, der kan frigøre fra hæftelsen, idet indberetningen til SKATs hjemmeside om den kontante betaling forudsætter, at der forligger en faktura.

Forslaget om at køber kan frigøre sig ved at fremlægge faktura for den modtagne ydelse betyder i realiteten, at køber forpligtes til at opbevare fakturaer for alle modtagne ydelser over 10.000 kr., indtil en ansæt-

telsesændring for det pågældende indkomstår eller ansættelsesperiode er forældet. Dette kan køber undgå ved at foretage digital betaling eller indberetning af fakturaens oplysninger til SKATs hjemmeside.«

Spørgsmål 19:

Er forslaget om direkte og solidarisk hæftelsesansvar på objektivt grundlag for en privat aftager reelt ikke udtryk for en privatisering af den opgave, SKAT i dag har som inddrivelsesmyndighed, jf. at SKAT i de pågældende situationer efter forslaget kan vælge at kræve en virksomheds manglende skatte-/afgiftsbetaling

hos den private aftager, hvis leverandøren undlader at angive vederlaget til beskatning - og herefter er det så overladt til den private selv at søge regreskravet inddrevet hos virksomheden ved førelse af sag ved domstolene.

Svar:

Jeg kan henvise til mit svar på spørgsmål nr. 17. Jeg skal dog samtidig henlede opmærksomheden på, at den private aftager ganske enkelt kan frigøre sig fra et eventuelt hæftelsesansvar ved at betale leverandøren digitalt.

Spørgsmål 23:

Hvad er ministerens holdning til, at Advokatsamfundet kalder den del af lovforslaget, der går på udvidede beføjelser til SKAT, for værende »i strid med grundlæggende retsprincipper«?

Svar:

Jeg har naturligvis bemærket, at Advokatsamfundet ikke udelukkende ser positivt på alle elementerne i lovforslaget, men det er min vurdering, at lovforslaget ikke er i strid med grundlæggende retsprincipper.

Jeg henviser i øvrig til mit svar på spørgsmål 1.

Spørgsmål 24:

Hvilke andre lande har lignende bestemmelser om Krav om digital betaling af beløb over 10.000 kr., som begrænser muligheden for borgerne for at betale med kontanter, af hensyn til skattemyndighedernes arbejdsprocesser?

Svar:

Jeg kan oplyse, at Norge har indført krav om digital betaling med virkning fra 1. januar 2011. Køberen kan i det norske system gøres hæftende, hvis købet er større end 10.000 NOK, men køberen træder ud af sin hæftelse, hvis betalingen finder sted digitalt. En kvittering er derimod ikke tilstrækkelig til, at køberen træder ud af sit hæftelsesansvar. Den centrale pointe omkring digital betaling i det norske system er, som i L 170, at ved digital betaling efterlades et spor, som skattemyndighederne kan bruge som bevis for skatteunddragelse.

Jeg har ikke kendskab til, at andre lande har indført lignende bestemmelser.

Spørgsmål 60:

Som opfølgning på ministerens svar på spm. 3 bedes ministeren begrunde, hvorfor en gyldig kvittering ikke er nok til at løfte en køber af en ydelse ud af et solidarisk hæftelsesforhold. I alle andre henseender

udgør en kvittering således en skriftlig dokumentation for køb af en vare eller ydelse, og er også i mange juridiske sammenhænge forbundet med ansvarsoverdragelse.

Svar:

Jeg kan henvide til mit svar på spørgsmål nr. 18.

Spørgsmål 61:

Er det korrekt, at hvis en køber vil medvirke til sort arbejde, så kan denne betale kontant, hvormed SKAT står tilbage med fuldkommen samme manglende transaktionsspor som i dag? I bekræftende fald, bedes ministeren forklare, om en kvittering alligevel ikke bør være et tilstrækkeligt redskab til at løfte en køber ud af en solidarisk hæftelse?

Svar:

Til det første spørgsmål kan jeg bekræfte, at situationen vil være som i dag, blot med den væsentlige forskel, at køberen risikerer at hæfte for leverandørens manglende afregning af skat og moms, hvis SKAT konstaterer, at køber har fået udført sort arbejde.

Til det andet spørgsmål kan jeg henvide til mit svar på spørgsmål nr. 18.

Spørgsmål 62:

Som svar på spm. 5 opremser ministeren et par bestemmelser indenfor momslovens område, hvor der også er solidarisk hæftelse, ligesom man nu ønsker at gøre m.h.t. kontant betaling for håndværksydelser. Er det korrekt, at momslovens bestemmelser om solidarisk hæftelse kun omfatter erhvervsdrivende og ikke private borgere?

Svar:

Ja.

Spørgsmål 63:

Som opfølgning på ministerens svar på spm. 5, bedes ministeren oplyse, om der findes andre retsområder, hvor uafhængige private borgere – og hvor der altså ikke er tale om to erhvervsdrivende – hæfter for andres forpligtelser?

Derudover bedes oplyst om der andre steder i dansk ret er eksempler på, at en privat person hæfter for erhvervsdrivendes skatter og afgifter?

Svar:

Jeg kan oplyse, at kildeskatteloven og arbejdsmarkedsbidragsloven indeholder regler om solidarisk hæftelse vedrørende lønmodtagere. Når A-skat m.v. ikke er indeholdt som påbudt, hæfter indkomstmodtageren og den indeholdelsespligtige som hovedregel solidarisk for den ikke indeholdte A-skat m.v., jf. kildeskattelovens § 68 og arbejdsmarkedsbidragslovens § 15.

Jeg har ikke kendskab til regler om solidarisk hæftelse uden for Skatteministeriets område.

Spørgsmål 67:

Med henblik på et eventuelt kommende samråd anmodes ministeren om at besvare følgende spørgsmål.

I forlængelse af ministerens svar af 29. maj 2012 på spørgsmål 63, hvoraf fremgår, at ministeren ikke har kendskab til regler om solidarisk hæftelse uden for Skatteministeriets område, bedes ministeren oplyse, om det er udtryk for, at ministeren ikke har fundet det relevant og væsentligt inden fremsættelse af forslaget om solidarisk hæftelse i L 170 – hvilket forslag fra flere sider kritiseres for at være i strid med grundlæggende retsprincipper – at få undersøgt retstilstanden og praksis for solidarisk hæftelse dels på skatte- og afgiftsområdet men også på andre områder?

Svar:

Princippet om solidarisk hæftelse kendes allerede i forvejen fra kildeskatteloven og arbejdsmarkedsbidragsloven. Det er vigtigt at pointere, at der ikke er tale om en straffebestemmelse, men udelukkende en hæftelsesbestemmelse, samt at køber aldrig vil komme til at hæfte, hvis køberen f.eks. betaler digitalt, og at langt de fleste betalinger over 10.000 kr. allerede i dag foregår digitalt.

Behovet for og hensigtsmæssigheden af at operere med en hæftelsesbestemmelse må naturligvis vurderes konkret. Jeg har lagt vægt på behovet m.v. for en sådan hæftelsesmulighed på Skatteministeriets område for at imødegå sort arbejde, og ikke om sådanne hæftelsesmuligheder er relevante og aktuelle på andre ministeriers områder.

Det er et nyt konkret tiltag, bl.a. inspireret af en tilsvarende norsk ordning, som der er behov for at få sat i værk her og nu, og ikke en bredere undersøgelse af gældende praksis på andre ministeriers områder.

Spørgsmål 68:

Med henblik på et eventuelt kommende samråd anmodes ministeren om at besvare følgende spørgsmål.

I forlængelse af ministerens svar af 29. maj 2012 på spørgsmål 63, hvoraf fremgår at ministeren ikke har kendskab til regler om solidarisk hæftelse uden for Skatteministeriets område, anmodes ministeren om at indhente oplysninger herom fra andre ministerområder med henblik på at kunne tilsende udvalget et fyldestgørende svar på spørgsmål 63. Der bemærkes, at der ønskes en oversigt over dels, hvor privat personer hæfter for en erhvervsdrivendes forpligtelser, dels hvor en erhvervsdrivende hæfter for en anden erhvervsdrivendes forpligtelser.

Svar:

Jeg henviser til mit svar på spørgsmål nr. 67.

Spørgsmål 69:

Med henblik på et eventuelt kommende samråd anmodes ministeren om at besvare følgende spørgsmål.

I forlængelse af ministerens svar af 29. maj 2012 på spørgsmål 63, hvor ministeren oplyser at kildeskatteloven og arbejdsmarkedsbidragsloven indeholder regler om solidarisk hæftelse vedrørende lønmodtagere, og at indkomstmodtageren og den indeholdelsespligtige som hovedregel hæfter solidarisk for ikke indeholdt A-skat m.v., bedes ministeren uddybe sin besvarelse og redegøre mere detaljeret for under hvilke betingelser en lønmodtager hæfter henholdsvis ikke hæfter for en arbejdsgivers manglende indbetaling af A-skat m.v. Herunder bedes oplyst, hvor ofte SKAT har gjort et sådant fælles hæftelsesansvar

gældende. Er det endvidere ikke korrekt, at lønmodtagere der er i besiddelse af lønsedler, hvoraf fremgår at arbejdsgiveren har indeholdt A-skat – ikke kan komme til at hæfte for arbejdsgiverens eventuelle undladelse af at indbetale A-skat m.v., jf. kildeskattelovens § 60, stk. 1, litra a, og at den praktiske hovedregel derfor er, at lønmodtag

Svar:

Som nævnt i svaret på spørgsmål nr. 63, så fremgår reglerne om indkomstmodtagerens hæftelse, hvis denne får udbetalt A-indkomst uden indeholdelse af A-skat af kildeskattelovens § 68. Af § 69 fremgår reglerne om den indeholdelsespligtiges hæftelse for skatter, som skal indeholdes efter kildeskatteloven. Tilsvarende bestemmelser findes i arbejdsmarkedsbidragsloven.

Efter kildeskattelovens § 69, stk. 2, hæfter den, som har indeholdt skat eller bidrag efter disse bestemmelser, over for det offentlige for betaling af det indeholdte beløb, og hæftelsen kan alene gøres gældende over for den indeholdelsespligtige.

Der stilles ingen betingelse om, at den indeholdelsespligtige skal have handlet culpøst, for at kunne pålægges hæftelse for indeholdt, men ikke indbetalt A-skat og AM-bidrag. Det er således tilstrækkeligt, at beløbene er indeholdt, men ikke er indbetalt.

Hvis en arbejdsgiver har undladt at angive og oplyse, hvad der er indeholdt i løn m.v., kan SKAT efter en konkret vurdering opkræve beløb, der burde have været/er indeholdt hos lønmodtageren, hvis denne ikke ved fremvisning af lønsedler eller på anden måde kan sandsynliggøre, at arbejdsgiveren rent faktisk har indeholdt korrekt.

Når A-skat og AM-bidrag ikke er indeholdt som påbudt, hæfter indkomstmodtageren og den indeholdelsespligtige som hovedregel solidarisk for den ikke indeholdte A-skat og de ikke indeholdte bidrag, d.v.s. at beløbene kan opkræves enten hos indkomstmodtageren, jf. kildeskattelovens § 68, eller hos den indeholdelsespligtige, jf. kildeskattelovens § 69, stk. 1. Kravet kan altid rettes mod indkomstmodtageren, mens den indeholdelsespligtige hæfter alene, hvis der er udvist forsømmelighed.

Lønmodtageren hæfter umiddelbart i henhold til kildeskatteloven m.v. for ikke indeholdt A-skat og AM-bidrag. Ikke indeholdte beløb skal derfor som hovedregel opkræves hos lønmodtageren og reguleres over dennes årsopgørelse. Beløbene opkræves på sædvanlig vis som restskat og restbidrag.

Betingelserne for at opkræve den ikke indeholdte A-skat og AM-bidrag hos den indeholdelsespligtige er, at denne har udvist forsømmelighed i forbindelse med den manglende eller for lave indeholdelse, og at indkomstmodtageren ikke allerede har betalt A-skat og AM-bidrag af indkomsten. Den indeholdelsespligtige anses f.eks. for at have udvist forsømmelig adfærd i tilfælde, hvor denne undlader at indeholde A-skat og AM-bidrag i udbetalinger, der med rimelig klarhed er omfattet af kildeskattelovens § 43, stk. 1 og 2. Den indeholdelsespligtige anses endvidere for at have handlet forsømmeligt, hvis denne mod bedre viden eller på trods af et påbud herom fra SKAT undlader at indeholde A-skat m.v.

SKAT har oplyst, at der ikke udarbejdet statistik over antal sager, hvor hæftelse for A-skat m.v. gøres gældende overfor den indeholdelsespligtige arbejdsgiver. Antallet af sager herom kan derfor ikke oplyses.

Hovedreglen er således, at lønmodtagere hæfter primært i henhold til kildeskatteloven og arbejdsmarkedsbidragsloven for ikke indeholdt A-skat m.v., mens arbejdsgiver hæfter for indeholdt A-skat m.v. Dette betyder, at SKAT ubetinget gør hæftelse gældende mod arbejdsgiveren for indeholdte ikke afregnede beløb, mens den solidariske hæftelse gøres gældende, hvis arbejdsgiveren har udvist den fornødne forsømmelighed, og det ikke umiddelbart er muligt at hente den ikke betalte skat hos lønmodtageren, f.eks. hvor modtageren af sort løn ikke kan identificeres.

Spørgsmål 70:

Med henblik på et eventuelt kommende samråd anmodes ministeren om at besvare følgende spørgsmål.

Er ministeren enig eller uenig i Advokatsamfundets synspunkt om, at den foreslåede solidariske hæftelse i forhold til grundlæggende retsprincipper er en fundamental fravigelse af det helt klare og grundlæggende udgangspunkt, at alene den ansvarlige for overtrædelsen hæfter for krav som følge af overtrædelsen?

Svar:

Jeg er enig med Advokatsamfundet i, at det grundlæggende er leverandøren af ydelsen, som strafferetligt er ansvarlig for overtrædelsen. Det ændrer lovforslaget ikke ved.

Hæftelse er et civilretligt retsmiddel, hvor det ikke er afgørende, om køber har kendskab til leverandørens vilje til at opfylde sin forpligtelse, og dette er netop grunden til, at der i lovforslaget er valgt denne løsning.

Der er med andre ord ikke tale om kriminalisering af privates køb af sort arbejde, men derimod et ønske om via hæftelsesmuligheden at sikre et kontrolspor via en digital betaling.

Spørgsmål 71:

Med henblik på et eventuelt kommende samråd anmodes ministeren om at besvare følgende spørgsmål.

Kan ministeren garantere, at den foreslåede solidariske hæftelse for manglende betaling af skatter og afgifter ikke er i strid med grundlæggende retsprincipper?

Svar:

Den foreslåede hæftelsesbestemmelse, hvor køber ganske enkelt kan sikre sig mod et eventuelt hæftelseskrav ved f.eks. at betale digitalt, vurderes ikke at være i strid med grundlæggende retsprincipper.

Bilag 4

Til B-forslaget: Nogle af henvendelserne til udvalget og skatteministerens kommentarer hertil

Bilag 2 og 7 og skatteministerens kommentar hertil er optrykt efter ønske fra V, DF, LA og KF.

L 170 – bilag 2

Lovforslag nr. L 170 om initiativer rettet mod sort arbejde mv.

1. Skatteministeren har den 25. april 2012 fremsat ovennævnte lovforslag og Advokatrådet har konstateret, at der stort set ikke er foretaget ændringer i forhold til det lovudkast, som blev sendt i høring den 2. marts 2012.

På den baggrund finder Advokatrådet det påkrævet at henvende sig direkte til Folketingets Skatteudvalg om sagen.

Advokatrådet har afgivet høringssvar i sagen den 19. marts 2012. Høringssvaret vedlægges. Som anført i høringssvaret er der tale om et ganske kontroversielt lovgivningsinitiativ indeholdende en række forslag om lovgivning, der rejser spørgsmål om foreneligheden med væsentlige grundlæggende retsprincipper.

Advokatrådet skal derfor gentage de væsentligste hovedpunkter fra høringssvaret, idet Advokatrådet finder forslaget dybt betænkeligt.

2. Det foreslås at indføre krav om digital betaling ved køb af varer og tjenesteydelser for beløb over 10.000 kr. med den retsvirkning, at anden form for betaling kan medføre solidarisk hæftelse for manglende skatter og afgifter samt en mistet fradragsmulighed for virksomheder.

Dette forslag er i strid med grundlæggende retsprincipper, hvor hæftelse for andres overtrædelse af lovgivningen uden for tilfælde af et egentlig medvirkningsansvar må anses for en fundamental fravigelse af det helt klare og grundlæggende udgangspunkt, at alene den ansvarlige for overtrædelsen hæfter for krav som følge af overtrædelsen.

Forslaget synes ude af proportioner med det formål, der angiveligt forfølges med forslaget, og Advokatrådet finder ikke, at der i dansk ret skal indføres så vidtgående regler uden, at der i det mindste forud for indførelsen er foretaget et grundigt udvalgsarbejde. Det skal i den sammenhæng særligt fremhæves, at Skatteministeriets lovudkast blev sendt i høring med en så kort høringsfrist som 13 dage, hvilket er ganske beklageligt dels i lyset af de meget indgribende regler, som forslaget vedrører, og del i betragtning af, at regeringen i sit regeringsgrundlag under overskriften »God regeringsførelse« afgiver et løfte om at sikre rimelige høringsfrister.

3. Det foreslås endvidere, at der indføres hjemmel i kildeskatteloven og momsloven til, at der kan foretages kontrol uden retskendelse på ejendom, der tjener til privatbolig eller fritidsbolig, såfremt der synligt konstateres udendørs aktiviteter af angiveligt professionel karakter.

Også dette forslag er dybt betænkeligt, og der er efter Advokatrådets opfattelse ikke i lovforslagets bemærkninger argumenteret særligt overbevisende for, at der skulle foreligge tilstrækkeligt grundlag for at gøre indgreb i grundlovens frihedsrettigheder alene for at håndhæve og forfølge overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen.

4. I forslaget foreslås indført hjemmel til at kræve personer, der kontrolleres i forbindelse med arbejde på ejendom, der tjener til privat- eller fritidsbolig, legitimation og CPR-nummer.

Forslaget er usædvanligt vidtgående. End ikke politiet er som led i forfølgningen af straffbare forhold tillagt beføjelse til at forlange en sådan legitimation fra borgernes side. En almindelig proportionalitetsbetragtning synes ellers at tale for, at skattemyndighederne ikke tillægges videre beføjelser end politiet.

5. Samlet set er det Advokatrådets opfattelse, at man retssikkerhedsmæssigt går alt for langt i bestræbelserne på at bekæmpe eller begrænse sort arbejde. Der skal ikke herske tvivl om, at Advokatrådet selvsagt er imod en overtrædelse af gældende skatte- og afgiftslovgivning. Overtrædelser skal imidlertid ikke imødegås med lovgivning, der ikke er i overensstemmelse med grundlæggende retsprincipper, og lettelsen af myndighedernes arbejde kan ikke begrunde en fravigelse af retssikkerheden for den enkelte borger. Det bør i den sammenhæng tages i betragtning, at skattemyndighederne gennem flere år har reduceret sit kontrolarbejde, og dette søges tilsyneladende afbødet med helt usædvanlige tiltag i form af bl.a. den ovenfor omtalte hæftelse for andres adfærd, udvidet medvirkningsansvar, som afviger markant fra almindelige erstatningsretlige principper og en indgribende registreringspligt for borgerne. Dette er sjældent set i et demokratisk og åbent samfund, som det danske.

Advokatrådet skal på den anførte baggrund derfor anmode om foretræde for Folketingets Skatteudvalg med henblik på at uddybe rådets indvendinger imod forslaget. De praktiske forhold i den forbindelse kan aftales nærmere med advokat

Sussie Suhr, Advokatsamfundet, på mailadressen sss@advokatsamfundet.dk.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

Advokatrådet Skatteministeriet Nicolai Eigtveds Gade 28 1402 København K js@skat.dk	ADVOKAT SAMFUNDET Kronprinsessegade 28 1306 København K Tlf. 33969798 Fax. 33369750 Dato 19-03-2012 Sagsnr. : 2012 - 844 ID NR. : 167116
---	---

Høring – udkast til lovforslag om initiativer rettet mod sort arbejde mv.

Ved e-mail af 2. marts 2012 har Skatteministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Indledningsvis bemærkes, at høringsmaterialet er fremsendt med en frist på 13 dage til afgivelse af et svar. Taget i betragtning, at fænomenet »sort arbejde« næppe er pludseligt opstået og derfor kræver lynindgreb, er det vanskeligt at se begrundelsen for en så forceret lovforberedelse, som det er tilfældet her.

Advokatrådet skal yderligere bemærke, at en så kort frist i realiteten udelukker en nærmere stillingtagen til de forslag, der er indeholdt i høringsmaterialet. Det må på den baggrund påregnes, at en række myndigheder og organisationer reelt ikke har mulighed for at udfylde den funktion som høringspart, som det lovforberedende arbejde normalt trækker på som led i kvalitetssikringen af ny regulering og som led i en almindelig, demokratisk proces.

Advokatrådet har de senere år gentagne gange påpeget, at fristerne for at afgive hørings svar i for mange tilfælde reelt udelukker en grundig behandling af de fremsendte forslag. Advokatrådet har i den forbindelse påpeget, at det følger af Justitsministeriets vejledning om god lovkvalitet, at høringsfristen »må afpas-

ses efter de nærmere omstændigheder, men bør være så lang, at de hørte parter har mulighed for at udarbejde et fyldestgørende svar. Der bør herved også tages hensyn til, at bl.a. offentlige myndigheder, der høres, kan have behov for at indhente udtalelser fra underordnede særligt sagkyndige institutioner mv.« Advokatrådet kan hertil føje, at en række organisationer er bygget op om kollegiale organer, som på tilsvarende vis som vi har behov for at kunne inddrage en bredere kreds, inden et hørings svar afgives.

Advokatrådet skal desuden henviser til, at regeringen i sit regeringsgrundlag har gjort blandt andet rimelige høringsfrister til et selvstændigt prioriteringsområde. Det hedder således i regeringsgrundlaget under overskriften »God regeringsførelse«, at »Regeringen vil derfor forpligte sig til et program for god regeringsførelse, som med konkrete tiltag skal sikre en bedre lovkvalitet og forbedre de generelle muligheder for at kontrollere regeringens embedsførelse.

Programmet for god regeringsførelse indeholder følgende konkrete initiativer: Regeringen vil i tæt samarbejde med Folketinget sikre høj lovkvalitet gennem rimelige høringsfrister, der sikrer, at organisationer og andre høringsparter har ordentlig tid til at gennemgå lovforslag og udarbejde kommentarer. Samt at hørings svar og et høringsnotat med ministeriets bemærkninger foreligger i god tid forud for førstebehandlingen«.

Advokatrådet er helt enig i denne målsætning, som ikke blot er relevant for nye lovforslag, men også for høring over udkast til anden følgelovgivning, administrative regler mv. Advokatrådet finder det på den anførte baggrund særdeles beklageligt, at man i denne sag har udsendt høringsmaterialet med en så kort frist.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Lovforslaget indeholder både helt ukontroversielle bestemmelser og bestemmelser, som er stærkt indgribende over for borgerne og derfor må anses for at være kontroversielle.

Advokatrådet finder det som udgangspunkt overflødigt at lovgive om allerede gældende ret, som er fastslået i praksis.

Den gældende praksis om skattefri familie- og vernetjenester udspringer af en praktisk og formålstjenlig anvendelse af reglerne i statskatteloven. Ved at fastsætte bestemmelser i ligningsloven om skattefri familie- og vernetjenester fastlåser Folketinget en retstilstand, som dermed ikke får lov at udvikle sig i overensstemmelse med de til enhver tid gældende forhold. Indholdet og anvendelsen af en retlig standard og anvendelse af sund fornuft bliver dermed fastlåst. Da der imidlertid er tale om gældende ret med fast historisk grund, må de foreslåede bestemmelser anses for at være uden særlig virkning.

Det er videre Advokatrådets opfattelse, at forslaget om at indføre krav om digital betaling af beløb over 10.000 kr. for varer eller tjenesteydelser og de tilknyttede retsvirkninger i form af solidarisk hæftelse for manglende skatte- og afgiftsbetaling samt mistet fradragmulighed for virksomheder ved kontant betaling af beløb over 10.000 kr. indebærer en væsentlig fravigelse fra sædvanlige danske retsprincipper og betydelige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

Det må lægges til grund, at et stort antal danskere, formentlig særligt i de ældre generationer, fortsat anvender kontantbetaling i hverdagen, også i relation til betaling af større beløb, og enten ikke har adgang til eller er fortrolig med de digitale betalingsmuligheder, som lovforslaget forudsætter, at der indføres krav om anvendelse af.

Samtidig må det have formodningen for sig, at en betydelig del af disse borgere ikke vil være opmærksom på et eventuelt indført krav om digital betaling og risiko for solidarisk hæftelse og også af den grund vil fortsætte med at betale varer og ydelser kontant. Af samme grund vil disse borgere heller ikke opnå

viden om muligheden for at undgå den solidariske hæftelse ved at anmelde betalingen på SKATs hjemmeside.

Selv om borgerne er generelt forpligtede til at gøre sig bekendt med lovgivningen, er den meget væsentlige retsvirkning af overtrædelse af kravet om digital betaling eller anmeldelse til SKAT – solidarisk hæftelse for leverandørens eventuelt manglende skatte- og momsbetaling – et særdeles indgribende og retssikkerhedsmæssigt betænkeligt tiltag.

Samtidig udgør den solidariske hæftelse en skærpelse i lovgivningen, som bryder med sædvanlige og alment anerkendte retsprincipper. Hæftelse for andres overtrædelse af lovgivningen uden for tilfælde af egentligt medvirkeansvar må anses som en så fundamental fravigelse af det sædvanlige udgangspunkt om, at alene den ansvarlige for en overtrædelse hæfter for krav i anledning heraf, at den bør have særdeles stærke grunde for sig for at kunne accepteres. I det foreliggende tilfælde ses der ikke at foreligge tilstrækkeligt stærke grunde til at tilsidesætte de tungtvejende retssikkerhedsmæssige hensyn til at opretholde udgangspunktet om særhæften for den umiddelbart ansvarlige.

I forhold til forslaget om bortfald af fradragsretten for virksomheders køb af varer eller ydelser for over 10.000 kr., når der ikke betales digitalt, er det Advokatrådets opfattelse, at forslaget risikerer urimeligt hårdt at ramme mindre erhvervsvirksomheder, herunder enkeltmandsvirksomheder og mindre interessentskaber, som på en række områder/brancher må påregnes traditionelt at anvende kontantbetaling i betydeligt omfang, uden at dette nødvendigvis har forbindelse med sort arbejde eller unddragelse af skatter og afgifter i øvrigt. Samtidig vil forslaget medføre en øget administrativ byrde for disse virksomheder.

Det er imidlertid Advokatrådets opfattelse, at en løbende registrering af borgernes adfærd er udtryk for en bekymrende udvikling i retning af, at man i det politiske system kan tillade sig at gøre det, som den tekniske udvikling giver mulighed for. Advokatrådet finder registrering af borgernes adfærd alene af hensyn til skattemyndigheden for at være retssikkerhedsmæssigt stærkt betænkelig.

Det må afvises, at der skal være grundlag for, at der i kildeskatteloven indføres hjemmel til at afkræve personer CPR-nr. og identifikationspapirer.

Ikke engang politiet har beføjelser til at afkræve CPR-nr. eller legitimation. Det er i det hele taget ikke noget krav, at personer i Danmark bærer legitimation.

Selv om skattemyndigheden måtte mene, at kontrolarbejdet lettes, er dette efter Advokatrådets opfattelse ikke grund nok til, at borgere skal bære rundt på legitimation eller oplyse CPR-nr.

Tilsvarende finder Advokatrådet det meget betænkeligt, at borgerne for at opnå en materiel retsstilling, som f.eks. et skattefradrag, skal foretage pengeoverførsler elektronisk alene af hensyn til en lettelse af skattemyndighedens arbejde.

Højdepunktet i regeringens ønske om kontrol og registrering af borgernes adfærd nås i forslaget om, at en borger hæfter for en håndværkers A-skatter, hvis der betales kontante beløb over kr. 10.000, medmindre borgeren indberetter til SKAT at have foretaget den pågældende betaling.

Den bagvedliggende tankegang om, at hensynet til myndigheden overgår hensynet til borgerne, er efter Advokatrådets opfattelse ikke forenelig med beskyttelsen af borgernes retssikkerhed i et retssamfund.

Trumf på dette punkt sætter SKAT med bemærkningerne om den foreslåede hjemmel i kildeskatteloven til, at der kan foretages kontrol uden retskendelse også på privat grund.

I bemærkningerne anføres det således, at SKATs kontrolbeføjelser i en række love er begrænset til lokaler, hvor der udøves erhvervsvirksomhed, hvorfor private boliger som udgangspunkt ikke er omfattet af kontrolbeføjelserne. I bemærkningerne skrives herefter:

»Princippet om privatboligens ukrænkelighed sætter visse begrænsninger for SKATs muligheder for at gennemføre kontrol.«

Efter Advokatrådets opfattelse er det misvisende at skrive »som udgangspunkt« i lovforslagets bemærkninger, da adgangen til private boliger vil kræve en ændring af grundloven.

Det er Advokatrådets opfattelse, at skattemyndighedernes kontroladgang ikke går forud for grundlovens frihedsrettigheder.

Forslaget til et nyt stk. 6 i § 75 i momsloven, synes alt for vidtgående og ude af proportioner, idet enhver, der har indkøbt ydelser eller varer sammen med ydelser for et beløb, der overstiger 10.000 kr. inkl. afgift, på begæring skal meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om indkøbet og betalingen heraf.

Advokatrådet henstiller til, at der lovgives i proportionalt og minde regeringen om debatten om dataspejling, der ligeledes var for vidtgående i forhold til den balance der nødvendigvis må og skal være i lovgivningen i forhold til indgriben overfor borgerne også i erhvervsforhold. Det samme gælder forslaget til § 78 i momsloven om, at den eller de virksomheder, der på byggepladser, hvor der foregår nybyggeri, reparation, modernisering, ombygning eller lignende af fast ejendom, udfører arbejde, skal opsætte skilte på stedet om, hvem der udfører arbejdet. Forslaget synes ligeledes for vidtgående særlig, når henses til, at manglende skiltning er strafbelagt.

Endelig er der i lovforslaget fremsat forslag om, at finansielle virksomheder skal have adgang til borgernes oplysninger i indkomstregistret. Pligtskyldigt er det foreslået, at borgeren skal give sit samtykke hertil. Den praktiske konsekvens vil imidlertid være, at borgerne altid vil give samtykke hertil, idet optagelse af lån og indgåelse af leasingaftaler ellers må forventes ikke at kunne gennemføres, idet den finansielle virksomhed vil afvise det.

Det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt at give private virksomheder adgang til offentlige registre med personfølsomme oplysninger, og virksomhederne må som hidtil holde sig til at foretage kreditvurdering på det grundlag, som borgeren oplyser virksomheden om.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

L 170 – bilag 3

Skatteministerens kommentar til L 170 – bilag 2:

Advokatsamfundets henvendelse vedrører flere af de skærpende initiativer i L170 om initiativer rettet mod sort arbejde.

De af Advokatsamfundet berørte initiativer kommenteres nedenfor.

Krav om digital betaling af beløb over 10.000 kr.

Advokatsamfundet gentager de væsentligste hovedpunkter fra deres høringssvar, hvorfor der henvises til besvarelsen i høringsskemaet.

Det anføres, at forslaget er strid med grundlæggende retsprincipper, hvor hæftelse for andres overtrædelse af lovgivningen er uden fortilfælde af et egentlig medvirkensansvar. Dette er ikke korrekt, idet der i momslovens § 46 er flere bestemmelser om solidarisk hæftelse. Der er solidarisk hæftelse, når en virksomhed er registreret som herboende repræsentant for en udenlandsk virksomhed, når en virksomhed er fælles registreret med andre virksomheder, og i visse tilfælde når en virksomhed køber fra virksomheder, der er involveret i karruselsvig.

Forslaget følger i øvrigt en anbefaling fra Det økonomiske Råd (vismændene), der i deres rapport om sort arbejde, Dansk Økonomi, forår 2011, peger på, at købere af sort arbejde – uden risiko for straf m.v. – får en stor del af den privatøkonomiske gevinst ved sort arbejde, og at der således ikke er proportion mellem købernes gevinst og deres potentielle risiko for straf m.v.. Derfor anbefaler vismændene en model, der for nylig er taget i brug i Norge, hvor det siden 1. januar 2011 kræves, at betalinger for ydelser over 10.000 NOK skal foregå elektronisk, uanset om køber er en virksomhed eller privatperson. Derved skabes dokumentation og muligt bevis for at transaktionen har fundet sted, og det medfører, at købers hæftelse bortfalder.

Kontrol på privat grund

Advokatsamfundet finder forslaget dybt beklageligt, og mener ikke, at der i lovforslagets bemærkninger er argumenteret særligt overbevisende for, at der skulle foreligge tilstrækkeligt grundlag for at gøre indgreb i grundlovens frihedsrettigheder alene for at håndhæve og forfølge overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen.

Hertil bemærkes, at SKAT er tillagt en række kontrolbeføjelser med henblik på at kunne kontrollere, at skatter og afgifter angives og afregnes efter de gældende regler.

Det er uden for enhver tvivl, at der på det danske arbejdsmarked udføres sort arbejde i et ikke uvæsentligt omfang. SKAT kan ikke som reglerne er i dag foretage en effektiv kontrol af den del af det sorte arbejde, der foregår i privat regi. Lovforslaget skal således være med til at sikre bedre muligheder for også at kunne kontrollere det sorte arbejde, der foregår på de private villaveje rundt om i Danmark.

Ved at indføre hjemmel til at gennemføre kontrol på den private grund øges opdagelsesrisikoen, hvilket dels betyder, at der opnås en præventiv effekt med forslaget, dels at det bliver muligt for SKAT at kontrollere, om skatter og afgifter opkræves, angives og indbetales til statskassen.

I den seneste undersøgelse fra Rockwool Fondens Forskningsenhed (juni 2012) skønnes det, at værdien af det sorte arbejde udgør ca. 2,8 procent af det danske bruttonationalprodukt, svarende til ca. 48 mia. kroner. Det sorte arbejde dækker således over et meget stort beløb, hvoraf der ikke afregnes moms og A-skat m.v.

Konsekvensen af ikke at have adgang til at kontrollere det sorte arbejde, der foregår i privat regi er, at statskassen og vores samfund generelt fortsat vil gå glip af væsentlige beløb – og vel at mærke beløb, der rettelig bør angives og indbetales og at SKAT fortsat ikke vil have effektive værktøjer til at bekæmpe organiseret sort og illegalt arbejde samt socialt bedrageri i samvirke med andre relevante myndigheder.

Set i et lidt større perspektiv vil en manglende hjemmel til at gennemføre kontrol på privat grund bidrage til, at der fortsat vil være en ulige og unfair konkurrence på det danske arbejdsmarked. Den foreslåede bestemmelse vil således også kunne give SKAT mulighed for, at bistå andre myndigheder i indsatsen mod social dumping.

Legitimationspligt

Advokatsamfundet finder forslaget om legitimationspligt usædvanligt vidtgående og henviser til, at end ikke politiet som led i forfølgning af strafbare forhold har beføjelse til at forlange en sådan legitimation.

I forbindelse med kontrol kan SKAT kræve oplysninger om en arbejdstagers navn, adresse og fødselsdato. Personer, der ved en kontrol skønnes, at udføre beskæftigelse på en arbejdsplads, har pligt til at besvare sådanne spørgsmål.

Erfaringer viser, at det af og til må konstateres, at de over for SKAT meddelte oplysninger ikke er korrekte. Af hensyn til at kunne kontrollere sort arbejde, illegal arbejdskraft og ikke mindst socialt bedrageri er det helt afgørende, at der foreligger en klar og entydig identifikation af de personer, der har været omfattet af SKATs kontrol.

Advokatsamfundet henviser til, at politiet ikke har beføjelser til at forlange oplysning om det fulde CPR-nr. Hertil bemærkes, at politiet til gengæld har mulighed for at tilbageholde en person, indtil personens identitet er fastslået. Denne mulighed har SKAT ikke selv.

Værd at bemærke er det, at en oplysning om og evt. forevisning af sygesikringsbeviset vil være tilstrækkelig legitimation til at imødekomme indholdet af den foreslåede bestemmelse. For udenlandske arbejdstagere, som ikke har et CPR-nr., vil – som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget – andre former for legitimation være nødvendig.

Endelig henviser Advokatsamfundet til, at skattemyndighederne gennem flere år har reduceret kontrolarbejdet, og at dette nu tilsyneladende søges løst med helt usædvanlige tiltag.

Hertil bemærkes, at SKAT på baggrund af den gældende lovgivning ikke vil kunne kontrollere de situationer, som dette lovforslag tager sigte på. Der er således tale om en hjemmelsmæssig udfordring.

Der henvises i øvrigt til det tidligere fremsendte høringsskema.

L 170 – bilag 7

Sekretariatet
Folketingets Skatteudvalg
Folketinget, Christiansborg
1240 København K.

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50
DATO: 11. maj 2012
SAGSNR. : 2012 - 844
ID NR. : 176765

L 170 – lovforslag om initiativer rettet mod sort arbejde mv.

I forsættelse af mødet i Folketingets Skatteudvalg den 9. maj 2012, vil vi gerne redegøre for de standpunkter vi gjorde gældende på mødet primært vedrørende borgernes hæftelse for leverandørers manglende betaling af skatter og afgifter.

Som nævnt på mødet har Advokatrådet overhovedet ingen sympati for sort arbejde, og ser det meget gerne bekæmpet, men har heller ingen sympati for forslag, der bryder med helt fundamentale retsprincipper for at nå dette mål.

Forslaget pålægger borgerne – det vil sige både private og virksomheder – en hæftelse for leverandørens manglende betaling af skat og moms. Dette gælder i tilfælde, hvor der intet er at bebrejde borgeren som

blot har anvendt en i samfundet anerkendt betalingsmåde, nemlig kontant og hvor der sker betaling af et beløb over 10.000 kr.

Det er en helt usædvanligt retsstilling, og det viser de eksempler, der er fremsat i Skatteministeriets kommentar af 8. maj 2012 da også. Det er ingen lighedspunkter med hæftelsen efter lovforslaget og den situation, hvor en virksomhed hæfter for en anden virksomhed som momsrepræsentant.

Inddrivelsesmæssige hensyn kan ikke tale for, at der indføres regler, der bryder med helt fundamentale retssikkerhedsprincipper om, at det kun er det individ, der har begået noget forkert, der straffes, og ikke hans familie eller hans kunder. Erstatningsretligt er udgangspunktet da også, at man bliver ansvarlig, hvis man har været forsømmelig og begået noget, der kan bebrejdes den pågældende.

Dansk ret har i mange år værnet om private og forbrugere, der er anset for at have krav på beskyttelse bl.a. når de indgår aftaler med erhvervsdrivende. Det er derfor bemærkelsesværdigt, at der foreslås en retsstilling, der gør den svage part – den private – ansvarlig for den erhvervsdrivendes fejl og undladelser.

Hæftelsen vil ramme borgerne helt tilfældigt, fordi det er den konkrete manglende skat som borgeren hæfter for. Borgerens hæftelse er afhængig af det for borgeren helt tilfældige forhold i hvilket omfang virksomheden betaler skat. Det vil endvidere skabe væsentlig afgrænsningsproblemer at fastslå, hvilken del af den manglende skat, der hidrører fra den specifikke leverance borgeren hæfter for. Hvis leverandøren fører en klagesag om sine indkomstforhold, vil skattebetalingen endvidere være uafklaret gennem en årrække.

Når hæftelsen er gjort gældende mod borgeren, har denne et regres krav mod leverandøren og må således anlægge sag mod denne for at få en dom og derefter sende sagen i fogedretten. Det er en myndighedsopgave at inddrive skatter og afgifter og her sker der altså privatisering af denne opgave. Omkostningerne ved inddrivelsen skal afholdes af borgeren, medmindre de kan inddrives hos virksomheden. Det er et væsentligt forvaltningsretligt spørgsmål om en sådan myndighedsopgave overhovedet kan og bør privatiseres.

Det er almindelig kendt, at den statslige inddrivelse har været meget dårligt fungerende i mange år, hvilket har dannet grundlag for mange spørgsmål fra Folketingets Skatteudvalg til Skatteministeren.

Der er ingen tvivl om, at Skatteministeriet har hjemmel i de gældende regler til at inddrive moms og skat hos de omhandlede leverandører. Det er altså Skatteministeriets egen mangelfulde ligningsmæssige kontrol og inddrivelse, der har skabt baggrund for lovforslaget.

Forslaget vil ramme de svageste i vores samfund, nemlig den del af befolkningen som ikke er it-parate og som ikke kan foretage elektroniske betalinger og foretage indberetninger på SKATs hjemmeside, og som muligvis slet ikke vil være opmærksomme på hæftelsen. Dette gælder for eksempel mange ældre. Det er disse svage grupper som forslaget vil pålægge den inddrivelsesopgave som Skatteministeriet ikke selv har været i stand til at løfte. Det følger af høringsnotatet til nærværende lovforslag, at checks ikke anses for digitale betalinger, så heller ikke med en sådan betaling, kan borgerne fritages for hæftelsen.

Advokatrådet skal opfordre til, at sort arbejde bekæmpes ved, at der i Skatteministeriets regi sker en opstramning af den statslige inddrivelse og det almindelige ligningsarbejde og at forslaget om borgernes hæftelse for andres undladelser opgives.

Hvis forslaget bibeholdes, bør der i det mindste i den foreslåede bestemmelse i § 10 A i opkrævningsloven indsættes en passus om, at det er en forudsætning for hæftelsen, at borgeren vidste eller burde have vidst, at den pågældende moms eller skat ikke ville blive betalt, så forslaget er lidt mere i overensstemmelse med sædvanlig dansk ret.

Advokatrådet bemærker, at det i de regler om medhæftelse for moms ved karusselsvig som Skatteministeren henviser til i kommentaren af 8. maj 2012 (momslovens § 46, stk. 8 og 9), er en betingelse for hæftelse, at de pågældende har handlet forsætligt eller groft uagtsomt og at der sker forudgående notifikation. Det kan undre, at man efter Skatteministeren og Skatteministeriets opfattelse skal tage mere hensyn til virksomheder, der har deltaget i karruselsvig, end til borgere, der intet forkert har foretaget sig.

For så vidt angår Advokatrådets indvendinger mod de foreslåede regler om kontrol på privat grund og legitimationspligt henvises til det anførte i høringssvaret, i henvendelsen til Folketingets Skatteudvalget af 25. april 2012 og det anførte på mødet.

Advokatrådet skal i denne forbindelse henlede opmærksomheden, at en arbejdsgruppe under Skatteministeriet med retssikkerhedschef Margrethe Nørgaard som formand i 2012 har offentliggjort en rapport, der foreslår en gennemgang, modernisering og fremtidssikring af alle reglerne i skattekontrolloven.

Meget vidtgående kontrol bestemmelser som de i lovforslaget foreslåede, bør overvejes nøje og det må anses for at kunne ske mest hensigtsmæssigt i sammenhæng med en sådan generel gennemgang af skattekontrollovens regler, som Skatteministeriet selv anbefaler finder sted.

Med venlig hilsen

Poul Bostrup

Formand for Advokatrådets Skatteudvalg

samfund@advokatsamfundet.dk

www.advokatsamfundet.dk

Advokatrådet

L 170 – bilag 12

Skatteministerens kommentar til L 170 – bilag 7:

Advokatsamfundets henvendelse vedrører primært lovforslagets krav om digital betaling, hvor det foreslås, at forslaget om borgernes hæftelse for andres undladelser opgives.

Advokatsamfundet mener:

At det er en helt usædvanligt retsstilling, at pålægge borgere en hæftelse, når der intet er at bebrejde borgeren, som blot har anvendt en i samfundet anerkendt betalingsmåde, nemlig kontant og hvor der sker betaling af et beløb over 10.000 kr.

At forslaget vil ramme de svageste, der ikke er it-parate, og som ikke kan foretage elektroniske indberetninger.

At inddrivelsesmæssige hensyn ikke kan tale for, at der indføres regler, der bryder med helt fundamentale retssikkerhedsprincipper om, at det kun er det individ, der har begået noget forkert, der straffes.

At der er afgrænsningsproblemer med hensyn til opgørelse af hæftelsen og problematisk, hvis leverandøren fører en langvarig klagesag.

At hvis forslaget ikke opgives, så bør der i det mindste indsættes en passus om, at det er en forudsætning for hæftelsen, at borgeren vidste eller burde have vidst, at den pågældende moms og skat ikke ville blive betalt.

Jeg skal hertil bemærke:

Lovforslaget skal ses som led i bekæmpelse af sort arbejde, hvor det drejer sig om bl.a. at skabe mere gennemsigtighed omkring det sorte arbejde. Det centrale er derfor, at der stilles krav om et revisionsspor i form af enten digital betaling eller indberetning på SKATs hjemmeside fra køberen. Køberen er ikke afskåret fra fortsat at betale kontant, når betalingen overstiger 10.000 kr., idet køber kan frigøre sig fra hæftelsen, som ved digital betaling, ved at indberette den modtagne faktura på TastSelv senest 14 dage efter betalingen, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse.

Lovforslaget vil ikke give anledning til særlige problemer i forhold til de borgere, der ikke er it-parate. Lovforslaget forudsætter ikke, at enhver borger har adgang til TastSelv eller en netbank-løsning, hvor man kan betale digitalt. Kravet om digital betaling kan opfyldes ved, at borgeren som i dag kan betale en regning på posthuset eller bede sit pengeinstitut om at overføre pengene. I øvrigt kan borgere ved henvendelse til SKAT få hjælp til indberetning af modtagne fakturaer over 10.000 kr., der er betalt kontant.

Som det fremgår af lovforslaget ligger der ingen inddrivelsesmæssige hensyn bag forslaget. Der er heller ikke tale om en straffebestemmelse, men derimod solidarisk hæftelse, hvor hæftelsen følger de almindelige principper for solidarisk hæftelse. Hæftelse er et civilretligt retsmiddel, hvor det ikke er afgørende, om den medhæftende har kendskab til kontraktpartens vilje til at opfylde sin forpligtelse, og dette er netop grunden til, at der i lovforslaget er valgt denne løsning.

I forhold til køber fastsættes hæftelseskravet i en afgørelse samtidig med eller efter, at der er fastsat et nyt skatte- og afgiftsgrundlag over for leverandøren, der har udeholdt vederlaget i sit regnskab. Konstatning af udeholdte indtægter hos leverandøren følger SKATs almindelige kontrolvirksomhed, hvor der udarbejdes sagsfremstilling og høring m.v. i overensstemmelse med skatteforvaltningslovens regler. En klage fra leverandøren vil ikke have opsættende virkning for betaling af de pålignede skatter og moms, men SKAT kan efter ansøgning give henstand med betaling, jf. skatteforvaltningslovens § 51. Tilsvarende vil den køber, som der er rejst hæftelse over for, kunne anmode om henstand. Jeg mener derfor ikke, at forslaget vil give anledning til særlige afgrænsningsproblemer i forhold til i dag

Såfremt det skal kræves, at køber har kendskab til, at leverandøren ikke har tænkt sig at svare skat eller afgift af den pågældende ydelse, så betyder det, at køber reelt har forsæt til medvirken til et strafbart forhold. Da lovforslaget ikke har til formål at kriminalisere køb af sort arbejde, er det ikke hensigtsmæssigt at skabe bevismæssige problemer ved at stille krav om bevis for ond tro hos køber.

Jeg vil derfor ikke fremsætte et ændringsforslag, som åbner for, at hæftelsen er betinget af købers viden om leverandørens hensigt med hensyn til skatte- og afgiftssvig, da dette ikke er egnet til at opfylde lovforslagets samlede formål.

Jeg henviser i øvrigt til det tidligere fremsendte høringsskema samt mine kommentarer til Advokatsamfundets tidligere henvendelse af 27. april 2012, L 170 – bilag 2.